

De opstanding

De kern van de evangelieprediking is de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Dit was geheel in overeenstemming met hetgeen voorzeggd was. Het was echter op een bedekte wijze in de Schriften meegedeeld, opdat de oversten dezer wereld het niet zouden weten; anders zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruisigd hebben (1Kor. 2:6-8).

De **Here Jezus** verkondigde vanuit de Schriften aan de Emmaüsgangers, dat de Christus eerst moest lijden om alzo Zijn heerlijkheid in te gaan (Luk. 24:26). Op de avond van de opstandingsdag verscheen de Levende Heer aan Zijn discipelen en opende hun verstand, opdat zij begrepen wat van Hem geschreven was in de Wet van Mozes, de Profeten en de Psalmen. "Alzo is geschreven en alzo moest de Christus lijden en van de doden opstaan ten derden dage" (Luk. 24:46).

Ook de apostelen verkondigden de opstanding. **Petrus** haalde op de 'Pinksterdag' David aan en citeerde uit Psalm 16, waarbij hij getuigde, dat David gesproken heeft van de opstanding van Christus (Hand. 2:29-33). Hij sprak tot de Joden over de Vorst des levens, die zij gedood hadden aan het kruis, maar Die door God opgewekt was uit de doden (Hand. 3:15).

Paulus predikte in Antiochië aan de Joden, dat God de Here Jezus uit de doden had opgewekt. Daarbij haalde hij diezelfde woorden uit Psalm 16 aan en verwees tevens naar Psalm 2:7: "Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd". Dat 'heden' duidt ook op de dag van de opstanding. Paulus had op zijn zendingsreizen als gewoonte om in de synagoge aan de Joden vanuit de Schriften te betuigen, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden en dat Jézus is de Christus (Hand. 17:1-3).

Het lijden en sterven van de Heer werd uiteraard niet vergeten. Dat was nodig om verzoening met God mogelijk te maken (Rom. 5:10). Onze Heiland is gestorven voor onze zonden (1Kor. 15:3). De nadruk in de prediking kwam echter op de opstanding te liggen. Rom. 8:34 zegt:

"Christus is Het, Die voor ons gestorven is, **ja, wat méér is**, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt".

De oudtestamentische geschriften maken op bedekte wijze melding van de opstanding van de Here Jezus Christus. Dit wordt geïllustreerd in geschiedenissen, zoals bijvoorbeeld in die van Jozef, die een weg van lijden naar heerlijkheid ging; een weg van vernedering naar verhoging meemaakte.

Jona is in een bepaald opzicht een type van de Here Jezus, zoals de Heer Zelf zei: "Gelijk Jonas drie dagen en drie nachten was in de buik van de vis, alzo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten wezen in het hart der aarde". (Matth. 12:40).

De plaatsnaam Gilgal wijst ook op de opstanding. Het woord betekent 'afwenteling' (Joz. 5:9) en wijst heen naar het afwentelen van de steen voor het graf van de Here Jezus. Het is de plaats waar de besnijdenis plaatsvond, die een afbeelding is van dood en opstanding; van wedergeboorte.

In Schriftgedeelten wordt (verborgen) over de opstanding gesproken. Voorbeelden:

- * Ps. 16:9-12 "... mijn vlees zal zeker wonen; ... Gij zult mij het pad des levens bekendmaken ..."
Dit wordt bevestigd door het citaat in Hand. 2:26-28.
- * Ps. 40:2,3 - Hij heeft mij uit een ruisende kuil ... opgehaald en heeft mijn voeten op een rotssteen gesteld ...
mij een nieuw lied in mijn mond gegeven ...
- * Ps. 69:30 "... Uw heil zette mij in een hoog vertrek".
Dit duidt op de opstanding en verhoging tot Gods rechterhand in de hemel. In deze psalm komt het lijden van de Here Jezus ook voor (vs. 5,10,18,22).
- * Ps. 91:14-16 – "... zo zal Ik hem uithelpen; Ik zal hem op een hoogte stellen ... Ik zal er hem uittrekken en zal hem verheerlijken. Ik zal hem met langheid der dagen verzadigen en Ik zal hem Mijn heil doen zien".
- * Jes. 53:10 – "En het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen ... Hij zal de dagen verlengen en het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkig voortgaan".

De opstanding van Christus is het belangrijkste feit uit de (Bijbelse) geschiedenis. Het is het begin van de nieuwe schepping en daarom de grootste ommekeer in de heilshistorie. Vandaar ook het belang van het geloof in en de prediking van de Opgestane Heer. Petrus schrijft in 1Petr. 1:21:

"U die door Hem (Christus) gelooft in God, Welke Hem opgewekt heeft uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft, **opdat uw geloof en hoop op God zijn zou.**"

Paulus houdt Timotheüs en ons voor in 2Tim. 2:8:

"Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit het zaad van David ..."

Hoewel vele theologen de lichamelijke opstanding van Christus loochenen, prediken wij als gelovigen, dat de Heer wààrlijk is opgestaan (Luk. 24:34). Hij is levend in alle eeuwigheid (Openb. 1:18) en Hij leeft in onze harten (Gal. 2:20). De Heer ís opgewekt! Daarom maakt het Paasfeest ons opgewekt.